Ἱδρυτής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντής: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1964

Θεμιστοκλέους μάρτυρος
Ἀνατολὴ 7,41', Δύσις 5.07'
Ἔτος 30ον ἀρ. φύλλου 1974

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ: Ἐξελίξεις & Προοπτικαί

ΝΕΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ

Ἀλλαγὴ ὑπουργῶν, ἀλλὰ ὄχι καὶ πολιτικῆς

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Ἔγκυροι πολιτικοὶ παρατηροῦν ἀναφέροντες ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ περὶ τὸ θέμα τοῦ ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει. Ὑπογραμμίζεται σχετικῶς ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου δὲν ἐπεθύμει νὰ κοινολογηθῇ ἡ πρόθεσίς του διὰ τὴν ἀνασύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεως πρὶν ἢ ὁ ἴδιος ρυθμίσῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας του. Ὑπεχρεώθη ὅμως νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν δήλωσιν μετὰ τὴν δημοσίαν ρῆξιν καὶ τὴν ἀνταλλαγὴν, ὕβρεων τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Βιομηχανίας κ. Ι. Ζίγδη μὲ τὸν κυβερνητικὸν βουλευτὴν κ. Ι. Παπαγεωργίου καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀφήσῃ ἐλπίδας πρὸς ὅλας τὰς πτέρυγας ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἀξιώσεις ὅλων. Ἤδη δέ, πιστεύεται ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἐνδοκομματικὰ του προβλήματα μὲ μόνην τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Ἠλ. Τσιριμώκου καὶ Σ.Παπαπολίτη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλὰ ἐξαναγκάζεται νὰ διευρύνῃ τὸν κύκλον τῶν μεταβολῶν καὶ πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις.

Ἄλλωστε, ὡς ἐγνώσθη, ἐνῷ ὁ κ. Τσιριμῶκος ἐμφανίζεται ὡς μετριοπαθής, ἀρκούμενος εἰς ἕνα ὑπουργεῖον ποὺ θὰ τοῦ προσφερθῇ, ὁ κ. Παπαπολίτης εἶναι λίαν ἀμφίβολον ὅτι θὰ δεχθῇ νὰ μετάσχῃ τῆς Κυβερνήσεως, ἂν δὲν ἀνατεθοῦν ὑπουργεῖα καὶ εἰς δύο τουλάχιστον ἐκ τῶν φίλων του. Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, αἱ δυσχέρειαι πολλαπλασιάζονται, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κινδυνεύοντος νὰ εὑρεθῇ καὶ μετὰ τὸν οἰονδήποτε ἀνασχηματισμὸν ἀντιμέτωπος πολλῶν νέων προβλημάτων μὲ συνέπειαν τὴν διασάλευσιν τῆς πειθαρχίας εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου ἢ καὶ τὴν διάσπασίν της.

Ἐξ ἄλλου ἐκ κυβερνητικῶν πηγῶν ἀνεφέρετο, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ προσδιορισθεῖσα δὰ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων εἰς τὴν Βουλὴν ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἐκλογάς, παραμένει σταθερὰ καὶ ἀναλλοίωτος καὶ θὰ εἶναι ἀνεπηρέαστος ἀπὸ οἱανδήποτε μεταβολὴν εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ τοποθέτησις αὐτὴ ἀπηχεῖ ἐγκύρους κυβερνητικὰς ἀπόψεις καὶ γίνεται ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐπικειμένου ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ ἀνασχηματισμός, ὁ ὁποῖος ἀπό τινος ἀπασχολεῖ τὸν πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως κ. Γ. Παπανδρέου, θὰ πραγματοποιηθῇ. καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις. μετὰ τὰς ἑορτὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν πάντως τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως — τῆς ἡμερομηνίας τῆς πραγματοποιήσεώς του, τῆς ἐκτάσεώς του καὶ τῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς κυβερνήσεως — ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν συμμερίζεται τὰς σκέψεις του μὲ κανένα.

οὐσιαστικῶς νεκρᾶς, ἐφ' ὅσον ὁ ρόλος της συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ τὴν μικρὰν ἐνδοχώραν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔργου. Ἂς ἐξετασθῇ λοιπὸν καὶ ἡ δυνατότης ἀπαλλοτριώσεως καὶ τῆς κοινότητος αὐτῆς. Διότι τὸ χώριον Κέντρον, θὰ ἦτο κρίμα νὰ καταντήσῃ ἀποκέντρον, ἐξ αἰτίας μάλιστα τῶν... κεντρώων.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΔΙΠΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Δὲν γνωρίζομεν ποῖον πρόεδρον θὰ ἐκλέξουν τὰ μέλη τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς μεταξύ των, κατόπιν τῶν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν εἰς τὴν σύνθεσίν της. Ὅμως θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ὑπῆρξεν λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἀποδεικνύει εὐρύτητα νοεύματος ἡ ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου κ. Α. Κακούρη, ὅπως ὁρίσῃ ὡς μέλος τῆς Διοικήσεως τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου καὶ τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Εἰσαγωγικοῦ Ἐμπορίου κ. Α. Χ. Παπανδρέου. Ταῦτα δὲ τοὐλάχιστον διὰ τὸν λόγον ὅτι ὄχι μόνον ὁ κ. Παπανδρέου εἶναι, ἀποδεδειγμένως ἱκανὸς νὰ ἀναλάβῃ πρωτοβουλίας καὶ νὰ ὀφελήσῃ τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ διότι οὗτω ἐδόθη λύσις εἰς ἕνα ἀπὸ μακροῦ ἐκκρεμοῦν θέμα, εἰδ' ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Λιμενικὴν Ἐπιτροπήν. Διὰ τὴν διπλῆν ἐπιτυχίαν συγχαίρομεν θερμῶς τὸν κ. Νομάρχην.

Ο ΣΤΟΧΟΣ

Ὁ κ. Δαφαλιᾶς φαίνεται ὅτι ἐγκατεστάθη μὲν πρὸ τετραετίας εἰς Πάτρας, ἀλλὰ δὲν ἀντελήφθη δυστυχῶς τί ἀκριβῶς ὑφίσταται ἡ πόλις ἐφ' ὅσον ὑποστηρίζει δι' ἄρθρου τι μηθέντος μάλιστα μὲ θέσιν περιόπτου ὅτι «γίνεται κίνησις πρὸς κατάργησιν τῶν ἑορτῶν τοῦ Καρναβάλου». Ἂς πληροφορηθῇ λοιπὸν πρὸς κρθησύχασίν του ὁ καλὸς φίλος, ὅτι οἱ ὀρθῶς φρονοῦντες οἰκογενειάρχαι τῶν Πατρῶν δὲν ζητοῦν τὴν κατάργησιν τῶν καρναβαλικῶν ἑορτῶν, ἀλλὰ ἀξιοῦν ὅπως μὴ ἀναμιγνύεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ὑπερτροφίκην διογκώσιν αὐτῶν ὁ Δῆμος Πατρέων. Ἂς πληροφορηθῇ δὲ ἐπίσης ὁ κ. Δαφαλιᾶς ὅτι οὐδεὶς ἐν Πάτραις ἐζήτησε ποτὲ νὰ μεταβληθοῦν οἱ Πατρινοὶ εἰς ἀσκητὰς καὶ ἀρνητὰς τῆς ζωῆς ὡς περίπου ἰσχυρίζεται καὶ ὅτι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἀνεμένομεν 100.000 δημόται τὴν μετὰ 35ετίαν ἀπουσίαν του διὰ νὰ διδαχθῶμεν ὅτι ὁ βίος χρειάζεται καὶ ψυχαγωγίαν. Τέλος δέ, ἐπειδὴ ἰσχυρίζεται ὁ κ. Δαφαλιᾶς ὅτι «κατ' ἐπανάληψιν μετέβη εἰς τὰ ἐμπουρμπούλια» ὡς παρατηρητὴς ἀλλ' οὐδὲν διεπίστωσε τὸ δυναμένον νὰ ὁδηγήσῃ εἰς διαφθορὰν», ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ εἴπωμεν τὸ ὀλιγώτερον ὅτι ὄχι μόνον προφανῶς τοῦ διέφυγον τὰ διαπραττόμενα ἀλλ' ὅτι ἐπίσης, ἂν συνέβη νὰ μὴ ὑποστῇ τίποτα, ἢ νὰ μὴ αἰσθανθῇ τίποτε εὑρισκόμενος ἐν τῷ «Δημοτικῷ» τοῦτο ὀφείλεται προφανῶς εἰς τὴν καλὴν συνήθειαν τῆς «ἐργαζομένης νεότητος» νὰ ἐπιλέγῃ ὡς στόχον τῆς «δραστεύς της», τὰς μασκοφόρους νεάνιας καὶ οὐχί τοὺς... «ἀντικειμενικοὺς παρατηρητὰς» καὶ δὴ προχωρημένης ἡλικίας.

Η ΕΝΩΣΙΣ

Βεβαίως ἡ ἐργατικὴ τάξις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ ἑνωθῇ καὶ νὰ παύσουν ὑφιστάμενα δύο ἐργατικὰ κέντρα, ὡς ἔγραψεν εἰς ἀνακοίνωσίν του ὁ κ. Λ. Ἀντύπας προχθές. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ρεαλισμὸς καὶ κατανόησις. Καὶ τὸ ὅλον θέμα θὰ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ οὐδόλως προάγεται ὅταν γράφεται ἀπὸ τὸν ἡγέτην τῆς μιᾶς παρατάξεως ὅτι εἶναι δῆθεν «πρόθυμος νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν οἱουδήποτε σωματείου ἀνεξαρτήτως ἀπὸ ποίους διοικοῦνται». Διότι τοῦτο γαὶ μὲν ἴσως εἶναι πρακτικὸν οὐδόλως ὅμως διευκολύνει τὴν ἕνωσιν. Ἀντιθέτως τὴν ἀπομακρύνει, διότι δίδεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι μερικοὶ ἐπιθυμοῦν μὲν τὴν ἑνότητα. ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν των.

ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Περίεργος συμπεριφορὰ ἐπεδείχθη τὰς τελευταίας ἡμέρας ἔναντι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων, τὰ μέλη τοῦ ὁποίου ὑπέστησαν ἀδικαιολογήτως ἠθικὴν μείωσιν ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων τοῦ Δήμου. Οἱ κύριοι οὗτοι, ἀποφασίσαντες νὰ παραχωρήσουν τὴν αἴθουσαν τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων διὰ τὴν στέγασιν ἑνὸς ἐξ ἡμῶν πνευματικοῦ Συλλόγου, ὄχι μόνον δὲν ἐξήτασαν κατὰ πόσον ἡ συνύπαρξις αὐτὴ ἐπετρέπετο. ἀλλὰ οὔτε εἶχον καὶ τὴν στοιχειώδη φρόνησιν νὰ εἰδοποιήσουν προκαταβολικῶς τὰ Λαϊκὰ Ἀναγνωστήρια περὶ τῆς τοιαύτης συνυπάρξεως. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι οἱ θιγέντες δὲν φαίνεται νὰ τολμοῦν νὰ ζητήσουν ἐξηγήσεις, τὸ δὲ συνοδευότερον, νὰ ὑπάρχουν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν Λαϊκῶν Ἀναγνωστηρίων καὶ ἄλλοι Σύλλογοι, ἀσχέτως τῆς οἱασδήποτε ἀξίας των. Ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅμως ποῦ βαίνομεν. καὶ ποῦ θὰ φθάσωμεν;

ΔΙΚΑΙΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

Εἶναι δίκαιον τὸ αἴτημα τοῦ Συλλόγου Ἐργατῶν Καθαριότητος τοῦ Δήμου Πατρέων ὅπως αἱ μέχρι τοῦδε ἰσχύουσαι συμβάσεις ἐξαμήνου διαρκείας ἀντικατασταθοῦν διὰτου.οὔτων ἀορίστου διαρκείας. Καὶ εἶναι δίκαιον ἔστω καὶ μόνον διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἶναι ἀνθρώπινον νὰ ἐπιζητῇ κανεὶς νὰ ἀποκτήσῃ τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς μονιμότητος. Βεβαίως δὲν ἀποκλείεται ἡ τοιαύτη ἀλλαγὴ νὰ προκαλῇ δυσχερείας εἰς τὸν Δῆμον, ἀλλὰ τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι τὸ πρόβλημα πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἄλυτον. Τὸ καθῆκον τοῦ Δήμου εἶναι νὰ ἀναζητήσῃ μίαν οἱανδήποτε λύσιν καὶ νὰ τὴν προωθήσῃ τὸ ταχύτερον πρὸς ἐφαρμογήν της.

ΛΑΘΗ

Οἱ ὀργανωταὶ τῆς δημοσίας τελετῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθη πλαξ ἀναγραφουσα τὸ ὄνομα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου μετὰ τὴν μετονομασίαν τῆς ὁδοῦ Κορίνθου, ἀσφαλῶς θὰ ἐπείσθησαν περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐπέτυχον τοῦ ἀντικειμενικοῦ των σκοποῦ: ἤτοι νὰ τιμήσουν τὴν μνήμην τοῦ Βενιζέλου, ἀλλὰ τὸ ἐντελῶς ἀντίθετον, ἤτοι νὰ μειώσουν, τὸν θαυμασμὸν, τὸν ὁποῖον οἱ Ἕλληνες ὡς σύνολον τρέφουν πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον. Μείωσιν δὲ ὄντως ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ὀργανωταὶ οὐδὲ ἕνα πολίτην κατώρθωσαν νὰ συγκεντρώσουν εἰς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς, πλὴν φυσικὰ ὡρισμένων περαστικῶν καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι «εἰδοποιήθησαν» νὰ προσέλθουν ὄχι μόνον γραπτῶς, ἀλλὰ καὶ τηλεφωνικῶς «διὰ νὰ μὴ τὸ ξεχάσουν». Οὔτε ἐπίσης ἦτο θέαμα ἄξιον τῆς μνήμης τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, αἱ δεκάδες τῶν μαθητριῶν τῶν συνοστιζομένων εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Δια κιδειου καὶ ἐμπαιζουσῶν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀπερχομένων, διότι, ὡς ἐλέγετο εἶνον εἰδοποιηθῇ νὰ ἐλθοῦν εἰς τὴν Διακίδειον. Ἂς τὰ ἔχουν λοιπὸν ὑπ' ὄψιν των ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πράγματι τιμοῦν τὴν μνήμην τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ἂς ἀπαγορεύσουν εἰς μερικοὺς νὰ ἐπικαλοῦνται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἔργον τοῦ ἀειμνήστου νεκροῦ. διὰ νὰ καλύπτουν τὴν ἰδικήν των ἀσημαντότητα.

ΟΧΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ὁ κ. Ι. Φωτόπουλος, ἐπίτιμος γενικὸς ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, εἶχε καὶ δικαίωμα καὶ ὑποχρεωσιν, θὰ ἔλεγε τις. νὰ ἐκθέσῃ καὶ δημοσία τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ἀνακύψαντος ἐσχάτως θέματος, τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸν γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Παιδείας κ. Παπανούτσου, ὅστις, ὡς γνωστὸν, κατηγορεῖται δι' ὡρισμένας ἀντιλήψεις, χαρακτηριζομένας ὑπὸ ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων, ὡς ἀντεθνικὰς ἀνθιθρησκευτικὰς κλπ. Ὅμως ὁ κ. Φωτόπουλος δὲν περιωρίσθη ὡς εἶναι κατάδηλον εἰς τοῦτο, οὔτε μόνον εἰς τὴν ὑπερασπισιν τοῦ κ. Παπανούτσου. Ἀντιθέτως μὲ δριμύτατα καί, ὑπερβᾶς τὰ ἐπιτρεπόμενα, κατέστη «ἐπιτιμητὴς» καὶ ὑπερβολικὸς, τονίζων π. χ. μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ «νέοι θεολόγοι πρέπει νὰ ἀναζητήσουν εἰς τὸν οἶκον των ἀνήθικα καὶ ἐπικίνδυνα στοιχεῖα. Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Φωτόπουλος ἔχει εἰς χεῖρας του στοιχεῖα. Ἀλλὰ ἂς τὰ ἀποκαλύψῃ λοιπόν. Πῶς θέλει νὰ ἐπέλθῃ ἡ κάθαρσις: Μὲ φιλολογικὰ ὑπονοούμενα;

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς πλατείας Ἀγίας Λαύρας, εἰς τὴν ἀρχὴν σχεδὸν τῆς Ἑλληνος Στρατιώτου, ὡς χώρου ἐλέγχου καὶ δοκιμασίας τῶν νέων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἐφ' ὅσον γίνεται περιοδικῶς δὲν βλάπτει καὶ δὲν ἐνοχλεῖ κανένα. Ὅταν ὅμως ἠχρήσις εἶναι ἀποκλειστικὴ, σχεδὸν καθημερινὴ καὶ ἀδιάκοπος, δεθέντος ὅτι ἐκτὸς τῶν δημοσίων ἐλεγκτῶν τὴν πλατεῖαν χρησιμοποιοῦν καὶ ἰδιῶται ἐκπαιδευόμενοι εἰς τὴν ὁδήγησιν αὐτοκινήτων, καθίσταται φανερόν, ὅτι δημιουργεῖται θέμα, ὅτι ὑπάρχει ὄγλησις τῶν περιοίκων καὶ ὅτι συνεπῶς θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ θεραπεία.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΠΟΚΕΝΤΡΟΝ

Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν χωματίνου φράγματος τοῦ Πηνειοῦ Ἠλείας, τὸ ὁποῖον μάλιστα θὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Εὐρώπης εἰς τὸ εἶδος του, συμβαίνουν δύο τινά, εὔτως εἰπεῖν περίεργα. Κατὰ πρῶτον λόγον, ἐνῷ ἡ ὁρισθεῖσα τιμὴ μονάδος διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως εἶχεν ὁρισθῇ εἰς Α ποσόν, διὰ τὰ ἐναπομείναντα τμήματα καθορίζεται αἰσθητῶς κατωτέρα. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δικαίως ἐρωτοῦν: Διὰ ποῖον λόγον ἡ ἄνισος αὐτὴ μεταχείρισις; Κατὰ δεύτερον λόγον, ἐνῷ ὅλα τὰ χωρία, τὰ ἐκτὸς τῆς ἀκτῖνος τοῦ φράγματος ἀπηλοτριώθησαν, τὸ χωρίον Κέντρον ἀφίνεται εἰρωνικῶς, ἀνέπαφον, ἐν μέσῳ μιᾶς περιοχῆς

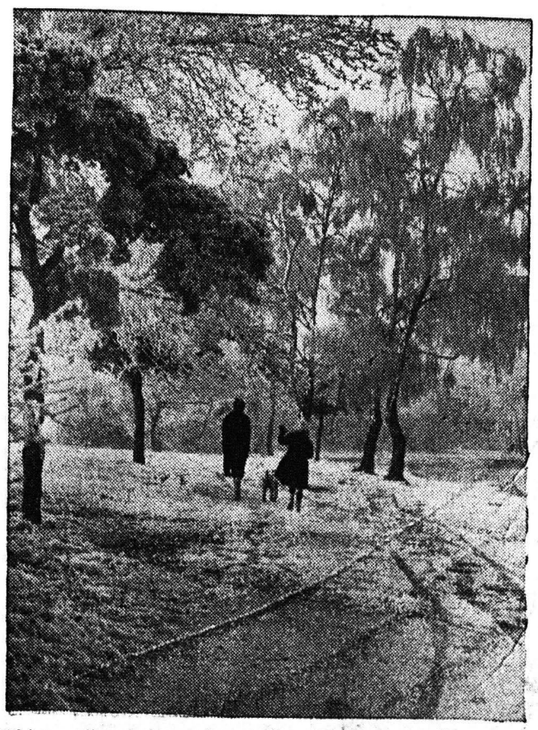

Ὀλίγαι μόλις ἡμέραι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν μεγάλην ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων. Παντοῦ ἀρχίζουν οἱ προετοιμασίαι. Παντοῦ προσπάθεια διὰ δῶρα καὶ δι' ἕνα καλλίτερον διάκοσμον. Ἡ φύσις ἔχει ἤδη ἐτοιμάσει τὸν ἰδικόν της. Χιόνια ἔχουν καλύψει παντοῦ τουλάχιστον τὴν Εὐρώπην καὶ ἡ θερμοκρασία κυμαίνεται εἰς ἐπίπεδα χαμηλά. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἕνα χιονισμένο τοπίον. Ὅμοιά του ὑπάρχουν παντοῦ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Δήμου

Ο κ. ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΞΥΒΡΙΣΕΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μάρτυς ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Σώματος

Ἀπὸ τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς παρελθούσης Τετάρτης, παρελείφθη μία ἀξιόλογος διά τό... εὐγενὲς πνεῦμα ἐκφρασθέν ὑπὸ τοῦ Ἀντιδημάρχου κ. Γ. Παπανδρέου, θὰ πραγματοποιηθῇ. καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις. μετὰ τὰς ἑορτὰς, κατὰ τὴν διάρκειαν πάντως τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς. Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως — τῆς ἡμερομηνίας τῆς πραγματοποιήσεώς του, τῆς ἐκτάσεώς του καὶ τῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς κυβερνήσεως — ὁ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν συμμερίζεται τὰς σκέψεις του μὲ κανένα.

ὁ κ. Δήμαρχος νὰ ἀπευθύνῃ οἱονοῦν θέλει χαρακτηρισμὸς μόνον εἰς τὸ περιβάλλον του, ἂν ἔνῃ τοιοῦτον, ἢ τοὐλάχιστον εἰς ἐκείνους ἐκ τῶν συνεργατῶν του, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνηθίσει νὰ κύπτουν τὴν κεφαλὴν ἔκθαμβοι πρὸ τῆς ἀποκαλυφθείσης μεγαλοσύνης του. Ἐπικαλούμεθα δὲ εἰς μαρτυρίαν τῶν ἀγνωτέρων ὄχι μόνον τὴν μαγνητοφωνημένην ταινίαν ὅσον κυρίως τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου τοῦ Σώματος, ὅστις ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἐκστομηθείσης βαρυτάτης ὕβρεως πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἠρκέσθη νὰ κινῇ χαρακτηριστικῶς τὴν κεφαλὴν διὰ τὰ πρωτοφανῆ τερτίπια τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Φυσικὰ εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ κ. Φαπμαχίδης δὲν θὰ πρέπει ποτὲ νὰ δεχθῇ τὴν παρουσίαν τοῦ κ. Δημάρχου εἰς τὸ Σῶμα, πρὶν ἢ οὗτος ἀνακαλέσῃ τὴν βαρεῖαν καὶ προσβλητικὴν δι' ὁλόκληρον τὸ Δημοτ. Συμβούλιον φράσιν. Τὸ γεγονὸς δὲ αὐτὸ εἶναι καὶ ἡ αἰτία τῆς μὴ προσελεύσεως ὁρισμένων δημοτικῶν συμβούλων εἰς τὰς δύο τελευταίας συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου. Ἤτοι ἐπρόκειτο περὶ ἐκδηλώσεως ἐντόνου διαμαρτυρίας καὶ δυσφορίας ἐναντίον τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Δημάρχου.

Πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τῆς γεωργικῆς πίστεως

Τ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ: ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΘΑ ΣΩΘΗ Η ΕΛΛΑΣ

Σημαντικὸς ὁ ρόλος τῶν ἀγροτικῶν ὀργανώσεων

Ὁ Διοικητὴς τῆς ΑΤΕ, ἐπίλεκτος συμπολίτης κ. Γ. Βγενόπουλος ἐξεφώνησε κατὰ τὸ συνέδριον τῆς ΠΑΣΕΙΕΣ, τὸν κάτωθι ἐξαιρετικῶς βαρυσήμαντον διὰ τοὺς ἀγρότας λόγον:

Δέν ἤτο εἰς τὴν πρόθεσίν μου νὰ λάβω τὸν λόγον τὴν στιγμὴν αὐτήν.

Ἀλλὰ ἡ ἐξοχος καὶ ἐμπνευσμένη ομιλία τοῦ κ. ὑπ. Γεωργίας., ὁμολογῶ ὅτι μέ «ἐκούρτισεν» καὶ μὲ ὤθησεν πρὸς τὸ βῆμα, ἵνα ὁμιλήσω ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς τῆς ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως.

Τὴν 28ην Αὐγούστου, μόλις δηλ. πρὸς τεσσάρων μηνῶν, εἶχον τὴν ὑψίστην τιμήν, ὁ παρισταμένος ὑπουργὸς Γεωργίας, ὁ θεόπεμπτος αὐτὸς διὰ τὸν ἀγροτικόν μας κόσμον ὑπουργὸς, νὰ μέ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὑπῆρξεν ἡ εὐτυχεστέρα τῆς ζωῆς μου καὶ τοῦ πολιτικοῦ μου βίου, διότι εἶδα πραγματοποιούμενον ἕνα ἀνεκνικὸν ὄνειρον τὸ ὁποῖον ἔτρεφα ὅταν, μικρὸ ἀκόμα ἀγροτόπαιδο ἠκολούθουν τὸν πατέρα μου εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ὁμιλίαν μου, τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου, πρῶτον, ἐπανέλαβα μίαν ἀλήθειαν τὴν ὁποίαν θεωρῶ χρήσιμον νὰ ἐπαναλαμβάνω ἵνα μέ τὴν ἐπανάληψιν καταστῇ κοινὸν κτῆμα.

Εἶπα δηλαδὴ ὅτι ἔχω συνειδητοποιήσῃ εἰς τὴν ψυχήν μου ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου — πρῶτος αὐτὸς θεόπεμπτος ἀπόστολος διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ἔχει διακηρύξῃ ἀπὸ πολλοῦ, ὅτι ἡ καινούργια Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἔθνους μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ὑπαίθρου, ἡ σωτηρία τῆς ἀγροτικῆς τάξεως.

Ἐὰν τοῦτο δέν ἐπιτευχθῇ ἐγκαίρως, ὁ μαρασμὸς τοῦ Ἔθνους θὰ εἶναι ἀναπόφευκτος ἐκ τῆς ἐρημώσεως τῆς Πατρῴας Γῆς μας.

Συνέλαβεν λοιπὸν ὁ Γ. Παπανδρέου, πρῶτος τὸ πρόβλημα τοῦ ἀγροτικοῦ μας κόσμου καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ τὴν ἔκτασιν τοῦ Ἐθνικοῦ κινδύνου.

Ο κ. Τ. ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δεύτερον, ἐξέφρασα κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ὁμιλίαν μου καὶ τὸ ἐπανέλαβον εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν, ὅτι τὸ ἔργον τῆς Ἀγρ. Τραπέζης δέν θὰ ἐπιτύχῃ ἐς τὸ ἀκέραιον χωρὶς τὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν συνεργασίαν τῶν ὀργανώσεων τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Ἡ προσωπική μου ἀντίληψις εἶναι ὅτι ἡ ὀρθόδοξος πορεία πρὸς τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἀγροτικῆς μας οἰκονομίας. πρέπει νὰ εἶναι διὰ μέσου τῆς μεγάλης λεωφόρου τῶν συνεταιριστικῶν μας ὀργανώσεων.

Οἱ ἀγρόται ὀργανούμενοι εἰς ἑνώσεις καὶ φορεῖς σύν τῷ χρόνῳ θὰ ἀναλάβωσιν εἰς τὰς νείρας των τὴν οἰκονομικὴν μας ἀγροτικὴ ἐξέλιξιν, διὰ τῆς διαχειρίσεων διακινήσεως καὶ μεταποιήσεως τῶν προϊόντων τῆς ἰδίας αὐτῶν παραγωγῆς, ἵνα οὕτω ἀνυψωθῇ τὸ εἰσόδημα τῆς δεινοπαθούσης ἀγροτικῆς οἰκογενείας.

Εἰς τὸ τρίπτυχον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ ὑπ. Γεωργίας. τὸ ἐμπνεόμενον καὶ καθορίζον τὰς βασικὰς γραμμὰς τοῦ κυβερνητικοῦ ἀγροτικοῦ προγράμματος, ἀπὸ τὴν Ἀγρ. Τράπεζαν καὶ τὰς Ἑνώσεις τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν, ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ, μπορεῖ κανείς νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι αὐτόχρημα ἐμπεπιστευμένη ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδος, διότι ἡ τύχη τῆς χώρας μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν σωτηρίαν ἢ μὴ τοῦ ἀγροτικοῦ μας κόσμου.

Εἶπα κάποτε εἰς μίαν ἀγροτικὴν συγκέντρωσιν ὅτι οἱ ἀγρόται μας ἀποτελοῦν τὰς ζωογόνους πηγὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀντλοῦσιν τὰς δυνάμεις των αἱ δεξαμεναὶ τοῦ Ἔθνους μας. Κλείσατε τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ὁραματισθῆτε ποία θὰ ἦτο ἡ τύχη τῆς χώρας ἂν αἴφνης αἱ πηγαὶ αὗται ἐστείρευον. Χρέος μας λοιπὸν εἶναι νὰ διατηρήσωμεν τὰς πηγὰς αὐτὰς ἀστείρευτους.

Καὶ τώρα ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγον τοὺς σκοπούς καὶ τὰς προθέσεις τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνήσιν τοῦ Ἐθνικοῦ κινδύνου.

Ἐξ ἄλλου ἐκ τῶν ἀρμοδίων ἐξεφράσθη ἡ ἀνησυχία ὅτι ἡ